

Тернопільський міськрайонний суд
вул. Котляревського, 34, м. Тернопіль, 46003

Позивач: ОСОБА - 1

*Адреса:
Реєстраційний номер облікової картки платника
податків -
E-mail – відсутній,
Тел. –*

Відповідач: Державна казначейська служба України

*вул. Бастіонна, 6, м. Київ, 01601
Код ЄДРПОУ: 37567646
E-mail – office@treasury.gov.ua,
Тел. – +380 (044) 281 49 34*

Співвідповідач: Департамент патрульної поліції

*вулиця Федора Ернста, будинок 3, м. Київ, 03048
Код ЄДРПОУ: 40108646,
E-mail – public@patrol.police.gov.ua,
Тел. – +380 (044) 287-82-82*

Третя особа: Приватне акціонерне товариство

«Київський страховий дім»

*вул. Артема, 37-41, м. Київ, 04053
Код ЄДРПОУ: 25201716,
Тел. 044 251 1200,
E-mail – невідомий*

Ціна позову: 30191,26 грн.

Судовий збір: 840,80 грн.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про відшкодування матеріального збитку

17 липня 2019 року о 03 год. 10 хв. в м. Тернопіль по вул. Тролейбусна, на перехресті з вул. С. Будного водій Галуцька М.В., керуючи транспортним засобом «СКС МОУ-04МП» номерний знак «00000», не був уважним, не стежив за дорожньою обстановкою і її зміною, не вибрав безпечної швидкості руху при виявленні небезпеки в русі або перешкоди для руху, не вжив всіх заходів для зменшення швидкості аж до зупинки транспортного засобу та допустив наїзд на дорожнє огороження, дерево породи ялиця та кам'яний мур, внаслідок чого уламки кам'яного муру пошкодили інші транспортні засоби, які були припарковані: «Mercedes-Benz», державний номерний знак «00000», який припаркував гр. ОСОБА-1; Форд Фокус, державний номерний знак «00000», який припаркував гр. ОСОБА-2, Шкода, державний номерний знак «00000», який припаркував гр. ОСОБА-3. Внаслідок ДТП транспортні засоби отримали механічні пошкодження, що призвело до понесення їхніми власниками матеріальних збитків.

За даним фактом на громадянина Галуцька Мирослава Володимировича, працюючого в УПП в Тернопільській області ДПП, було складено протокол про

адміністративне правопорушення серії БД №198073 від 17 липня 2019 року. Протокол та інші матеріали справи відносно даного ДТП були направлені в суд.

02 жовтня 2019 року зазначений протокол було розглянуто суддею Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області за підсумками чого було винесено Постанову від 02.10.2019 року. Відповідно до постанови справу було закрито за відсутністю складу адміністративного правопорушення у діях Галуньки М.В.

Слід зазначити, що внаслідок настання даної ДТП майно громадянина ОСОБА-1, а саме: «Mercedes-Benz», державний номерний знак «00000», було пошкоджено. Внаслідок пошкодження майна ОСОБА-1 зазнав значних матеріальних збитків.

Про настання ДТП було повідомлено відповідні установи (страхову компанію та МТСБУ). Однак, страхова компанія - Приватне акціонерне товариство «Київський страховий дім», в якій застраховано транспортний засіб «СКС МОУ-04МП» номерний знак «00000», яким керував Галунька М.В. і який належить Департаменту патрульної поліції, позбавлена ліцензії і не в змозі забезпечити свого представника для проведення огляду і складання акту пошкодження автомобіля.

Також на адресу Приватного акціонерного товариства «Київський страховий дім» було надіслано заяву від 08.01.2020 року із проханням виконати свої зобов'язання. Відповіді на звернення не було надано.

Окрім цього, для підтвердження факту позбавлення ліцензії Приватного акціонерного товариства «Київський страховий дім» було надіслано адвокатський запит до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. 16.01.2020 року було отримано відповідь від Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг із підтвердженням факту анулювання ліцензії ПрАТ «Київський страховий дім».

Про настання ДТП громадянин ОСОБА-1 повідомляв і МТСБУ, шляхом надсилання повідомлення про ДТП від 17.07.2019 року, що підтверджується відповідними документами.

З метою визначення ступеню пошкодження автомобіля «Mercedes-Benz», державний номерний знак «00000» та оцінки матеріальних збитків 17 липня 2019 року було проведено поверхневий огляд пошкодженого автомобіля судовим експертом - Мазурем Михайлом Степановичем. Про місце та час проведення даної процедури були повідомлено Управління патрульної поліції в Тернопільській області задля того, щоб прибули їхні представники. Під час проведення даного огляду були присутні представники УПП в Тернопільській області, зокрема начальник сектору правового забезпечення УПП в Тернопільській області Департаменту патрульної поліції Климчук Олеся Іванівна та інший представник УПП в Тернопільській області Самойліч Роман Вікторович.

24 липня 2019 року о 12 год. 00 хв. було проведено автотоварознавчу експертизу та огляд зазначеного автомобіля. Представники УПП в Тернопільській області не прибули на огляд, незважаючи на те, що про час та місце проведення даних дій повідомлялися (копії листів додаються).

Відповідно до висновку авто товарознавчої експертизи №495/19 від 09.12.2019 року громадянину ОСОБА-1., внаслідок пошкодження автомобіля було нанесено матеріальну шкоду в розмірі 26691,26 грн. (копія висновку додається). Вартість проведення експертизи становила 3500 грн., що підтверджується квитанцією до прибуткового касового ордера №495/19 від 09.12.2019 року (копія ордера додається). Загальна сума збитків становить 30191,26 грн. (тридцять тисяч сто дев'яносто одна гривня 26 коп.).

Слід зазначити, що транспортний засіб «СКС МОУ-04МП» номерний знак «00000», яким керував Галунька М.В. належить Департаменту патрульної поліції.

17 січня 2020 року представником ОСОБА-1 було надіслано на адресу МТСБУ адвокатський запит з метою з'ясування можливості відшкодування матеріальної шкоди,

завданої ОСОБА-1. 30 січня 2020 року було отримано відповідь від МТСБУ від 24.01.2020 року № 3.1-02/2381 в якій йшлося про те, що МТСБУ на разі не має правових підстав для повернення залишків коштів гарантійних внесків з Фонду захисту потерпілих шляхом врегулювання страхових випадків, оскільки стосовно ПрАТ «Київський страховий дім» здійснюється процедура ліквідації.

Так, відповідно до ст.ст.15, 16 Цивільного кодексу України кожна особа має право звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів. Відповідно до норм ст.ст. 11, 629 Цивільного кодексу України підставою для виникнення цивільних прав та обов'язків є, зокрема, договір, який є обов'язковим для виконання, акти цивільного законодавства, а також завдання майнової (матеріальної) шкоди іншій особі.

Положеннями ст. 22 Цивільного кодексу України закріплено, що особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування. До збитків належать і витрати, яких особа зазнала зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки). Збитки відшкодовуються в повному обсязі, якщо інше не встановлено законом або договором.

Нормою ст. 1166 Цивільного кодексу України визначено, що майнова шкода, завдана неправомірними діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

Відповідно до ст. 1187 Цивільного кодексу України джерелом підвищеної небезпеки є в тому числі діяльність, пов'язана з використанням, зберіганням або утриманням транспортних засобів. Шкода, завдана джерелом підвищеної небезпеки, відшкодовується особою, яка на відповідній правовій підставі (право власності, інше речове право, договір підряду, оренди тощо) володіє транспортним засобом, зберігання або утримання якого створює підвищену небезпеку. Особа, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки, відповідає за завдану шкоду, якщо вона не доведе, що шкоди було завдано внаслідок непереборної сили або умислу потерпілого.

Положеннями ст. 1188 Цивільного кодексу України встановлено, що шкода, завдана внаслідок взаємодії кількох джерел підвищеної небезпеки, відшкодовується на загальних підставах, а саме: шкода, завдана одній особі з вини іншої особи, відшкодовується винною особою.

Згідно ст. 999 Цивільного кодексу України законом може бути встановлений обов'язок фізичної особи бути страхувальником майна або відповідальності перед іншими особами.

Нормою ст. 636 Цивільного кодексу України передбачено, що договором на користь третьої особи є договір, в якому боржник зобов'язаний виконати свій обов'язок на користь третьої особи, яка встановлена або не встановлена у договорі. Виконання договору на користь третьої особи може вимагати як особа, яка уклала договір, так і третя особа, на користь якої передбачено виконання, якщо інше не встановлено договором або законом чи не впливає із суті договору.

Відповідно до ст.21 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» на території України забороняється експлуатація транспортного засобу (за винятком транспортних засобів, щодо яких не встановлено коригуючий коефіцієнт в залежності від типу транспортного засобу) без поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, чинного на території України, або поліса (сертифіката) обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, укладеного в іншій країні з уповноваженою організацією із страхування цивільно-правової відповідальності, з якою МТСБУ уклало угоду про взаємне визнання договорів такого страхування.

Положеннями ст.ст.3, 5 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», ст.ст. 979, 980 Цивільного кодексу України передбачено, що обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників (страхувальників) наземних транспортних засобів здійснюється з метою забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну потерпілих внаслідок дорожньо-транспортної пригоди та захисту майнових інтересів страхувальників. Об'єктом обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, шкоди, заподіяної життю, здоров'ю, майну потерпілих внаслідок експлуатації забезпеченого транспортного засобу.

За змістом ст. 17 «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», ст. 981 Цивільного кодексу України договір обов'язкового страхування, яким особа страхує свою цивільно-правову відповідальність, укладається у письмовій формі, зокрема, шляхом видачі страховиком страхувальникові страхового свідоцтва - поліса.

Відповідно до ст.9 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», ст.9 Закону України «Про страхування» страхова сума - це грошова сума, у межах якої страховик зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування. Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну майну потерпілих, становить 50 тисяч гривень на одного потерпілого. Розміри страхових сум переглядаються Уповноваженим органом відповідно до рівня інфляції та індексу споживчих цін. Пунктом 1 Розпорядження встановлено, що розміри страхових сум за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, укладеними після набрання чинності цим розпорядженням (після 19 лютого 2016 року) за шкоду, заподіяну майну потерпілих, у розмірі 100000 гривень на одного потерпілого.

За змістом ст.ст. 12, 22, 28, 29 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», ст. 9 Закону України «Про страхування» у разі настання страхового випадку страховик у межах страхових сум, зазначених у страховому полісі, відшкодовує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи (страхове відшкодування). Різновидом шкоди, завданої майну, є шкода, пов'язана із пошкодженням транспортного засобу. У зв'язку з пошкодженням транспортного засобу відшкодовуються витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом транспортного засобу з урахуванням зносу. Страхове відшкодування завжди зменшується на суму франшизи, розмір якої не може перевищувати 2% від страхової суми, в межах якого відшкодовується збиток, заподіяний майну потерпілих.

Згідно ст.ст. 35, 36 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» для отримання страхового відшкодування потерпілий чи інша особа, яка має право на отримання відшкодування, протягом 30 днів з дня подання повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду (подається причетним до ДТП водієм в письмовій формі невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня настання ДТП) подає страховику заяву про страхове відшкодування та долучає до неї визначені законом документи. В свою чергу, страховик, за умови настання страхового випадку, подання йому повного пакету документів та повідомлення про ДТП із дотриманням вимогу закону, протягом 15 днів з дня узгодження ним розміру страхового відшкодування з особою, яка має право на отримання відшкодування, але не пізніше як через 90 днів з дня отримання заяви про страхове відшкодування зобов'язаний у разі визнання ним вимог заявника обґрунтованими - прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування (регламентної виплати) та

виплатити його. Якщо розмір заподіяної шкоди перевищує страхову суму, розмір страхової виплати за таку шкоду обмежується зазначеною страховою сумою. Якщо відшкодування витрат на проведення відновлювального ремонту пошкодженого майна (транспортного засобу) з урахуванням зносу здійснюється безпосередньо на рахунок потерпілої особи (її представника), сума, що відповідає розміру оціненої шкоди, зменшується на суму визначеного відповідно до законодавства податку на додану вартість. При цьому доплата в розмірі, що не перевищує суми податку, здійснюється за умови отримання страховиком (у випадках, передбачених статтею 41 цього Закону, - МТСБУ) документального підтвердження факту оплати проведеного ремонту. Виплата страхового відшкодування (регламентна виплата) здійснюється шляхом безготівкового розрахунку. Страхувальником або особою, відповідальною за завдані збитки, має бути компенсована сума франшизи, якщо вона була передбачена договором страхування. Окрім того, нормою ст. 36 п.36.5 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» передбачено, що за кожен день прострочення виплати страхового відшкодування (регламентної виплати) з вини страховика (МТСБУ) особі, яка має право на отримання такого відшкодування, сплачується пеня з розрахунку подвійної облікової ставки Національного банку України, яка діє протягом періоду, за який нараховується пеня.

Положеннями статті 16 Цивільного кодексу України передбачено, що одним із способів захисту цивільних прав та інтересів є відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди. Відтак, наведені норми дають право позивачу вимагати виплати саме йому розміру майнової шкоди, завданої внаслідок механічного пошкодження внаслідок ДТП належного йому автомобіля.

Так, наведене вище чинне на час виникнення та існування спірних правовідносин сторін законодавство визначає порядок, підстави та розміри відшкодування винною особою збитків (шкоди), завданих потерпілій особі. При цьому, законом передбачена певна особливість регулювання тих деліктних правовідносин, за якими шкода майну потерпілої особи завдана внаслідок ДТП транспортним засобом (джерелом підвищеної небезпеки). Така особливість полягає, зокрема, в участі у врегулюванні правовідносин третьої сторони - страховика (страхові організації, що має право на здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів) власника транспортного засобу, винного у заподіянні майнової шкоди (пошкодженні транспортного засобу) потерпілої особи. Такий страховик, за умови обов'язкового за законом попереднього укладення з винним у ДТП власником авто (страхувальником) договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, хоч і не завдав шкоди, але є зобов'язаним суб'єктом перед потерпілим (власником/володільцем іншого транспортного засобу, пошкодженого з вини страхувальника) та здійснює відшкодування в межах ліміту своєї відповідальності (страхової суми) завданої страхувальником майнової шкоди потерпілій особі. Після такої виплати деліктне зобов'язання припиняється його належним виконанням страховиком завдавача шкоди замість останнього. За таких обставин, згідно положень закону покладення на застраховану винну у ДТП особу обов'язку відшкодувати потерпілому майнову шкоду можливе лише у випадку обґрунтованої, законної відмови страховика здійснити таке відшкодування за свого страхувальника (у страховика не виник обов'язок з виплати страхового відшкодування) або у випадку, якщо виплачене страховиком страхове відшкодування (страхова виплата) є меншою від розміру фактично завданих збитків. В останньому випадку на винну особу (страхувальника) може бути покладено обов'язок з відшкодування різниці між страховою виплатою та фактичним розміром шкоди. При цьому, в такому випадку розмір здійсненої страхової виплати (страхового відшкодування) має бути максимально наближеним до встановленого ліміту відповідальності страховика (страхової суми) і може бути зменшений лише на розмір франшизи та/або розмір відповідного податку (ст.ст.29, 36 Закону України «Про обов'язкове страхування

цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»)), а також розрахований з урахуванням фізичного зносу замінюваних при відновлювальному ремонті запчастин пошкодженого в ДТП авто. Покладання ж обов'язку з відшкодування шкоди у межах страхового відшкодування на страховальника, який уклав відповідний договір страхування і сплачує страхові платежі, суперечить меті інституту страхування цивільно-правової відповідальності (ст.3 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»).

Наведений правовий висновок узгоджується із правовими позиціями Великої Палати Верховного Суду, викладеними у постановках від 04 липня 2018 року по справі №755/18006/15-ц, від 03 жовтня 2018 року по справі №760/15471/15-ц, у постановках Верховного Суду від 15 серпня 2018 року по справі №713/2002/15-ц, від 15 серпня 2018 року по справі №209/3145/15-ц, від 29 серпня 2018 року по справі №353/274/14-ц, від 26 вересня 2018 року по справі №641/5333/16-ц, від 26 вересня 2018 року по справі №359/7306/15-ц, від 03 жовтня 2018 року по справі №619/4145/15-ц, від 03 жовтня 2018 року по справі №686/17155/15-ц, від 24 жовтня 2018 року по справі №607/7205/16-ц, від 24 жовтня 2018 року по справі №753/694/17, від 31 жовтня 2018 року по справі №521/6088/16-ц, від 31 жовтня 2018 року по справі №342/134/16-ц, від 21 листопада 2018 року по справі №707/1761/16-ц, від 21 листопада 2018 року по справі №757/646/16-ц, від 05 грудня 2018 року по справі №136/2186/16-ц, від 12 грудня 2018 року по справі №758/2356/17, від 09 січня 2019 року по справі №761/23874/15-ц, від 16 січня 2019 року по справі №369/3332/16-ц, від 30 січня 2019 року по справі №359/3528/16-ц, від 13 лютого 2019 року по справі №757/41971/15-ц, від 06 березня 2019 року по справі №369/11701/15-ц, від 06 березня 2019 року по справі №369/11306/16-ц, від 13 березня 2019 року по справі №227/2552/17, від 13 березня 2019 року по справі №727/1881/16-ц, від 20 березня 2019 року по справі №522/438/18, від 20 березня 2019 року по справі №695/882/15-ц, а також правовою позицією Верховного Суду України, викладеною у постанові від 02 грудня 2015 року по справі №6-691цс15.

В контексті наведеного вище правового висновку суду щодо підстав першочергового покладення на страховика завдавача шкоди в межах суми страхового відшкодування обов'язків боржника у деліктному зобов'язанні слід також відзначити, що з огляду на положення Глави 50 ЦК України та норм ст.ст.20, 41, 52 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» зобов'язання такого страховика з виплати страхового відшкодування потерпілій особі за вже укладеними ним договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів не припиняється і у випадку втрати статусу повного/асоційованого члена МТСБУ, якщо страховика при цьому не визнано банкрутом та/або ліквідовано як юридичну особу.

З огляду на положення ст.ст.20, 41, 52 зазначеного закону зобов'язання страховика не зважаючи на стан його припинення перед позивачем із виплати останнім страхового відшкодування не припинились, а отже мають виконуватись ним же самим (його ліквідаційною комісією). При цьому ліміт відповідальності даного страховика, з урахуванням на нульовий розмір франшизи, дозволяє здійснити часткове відшкодування завданих позивачам витрат з відновлювального ремонту пошкодженого внаслідок ДТП автомобіля.

Враховуючи, що на даний момент немає жодних доказів банкрутства/ліквідації ПрАТ «Київський страховий дім» з нестачею майна або коштів такого страховика для погашення своїх зобов'язань, зокрема перед позивачем, немає підстав вважати, що належним відповідачем у справі могло б бути МТСБУ.

Також, станом на даний час, ПрАТ «Київський страховий дім» припинило своє членство в Бюро та було позбавлено ліцензій на всі види страхування. Інформація щодо ліквідації чи визнання банкрутом даної страхової компанії відсутня. Дана ситуація зі

страховою компанією змусила позивача звернутися з позовними вимогами про відшкодування майнової шкоди в повному обсязі до винної в ДТП особи.

Особа здійснює свої права вільно, на власний розсуд (частина перша статті 12 ЦК України). Особа не може бути примушена до дій, вчинення яких не є обов'язковим для неї (частина друга статті 14 ЦК України). Потерпілому як кредитору належить право вимоги в обох видах зобов'язань, деліктному та договірному. Він вільно, на власний розсуд обирає спосіб здійснення свого права шляхом звернення вимоги виключно до особи, яка завдала шкоди, про відшкодування цієї шкоди, або шляхом звернення до страховика, у якого особа, яка завдала шкоди, застрахувала свою цивільну відповідальність, із вимогою про виплату страхового відшкодування, або шляхом звернення до страховика та в подальшому до особи, яка завдала шкоди, за наявності передбачених статтею 1194 ЦК України підстав. Потерпілий вправі відмовитися від свого права вимоги до страховика та одержати повне відшкодування шкоди від особи, яка її завдала, в рамках деліктного зобов'язання, не залежно від того, чи застрахована цивільно-правова відповідальність особи, яка завдала шкоди. В такому випадку особа, яка завдала шкоди і цивільно-правова відповідальність якої застрахована, після задоволення вимоги потерпілого не позбавлена права захистити свій майновий інтерес за договором страхування та звернутися до свого страховика за договором із відповідною вимогою про відшкодування коштів, виплачених потерпілому, в розмірах та обсязі згідно з обов'язками страховика як сторони договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

Нормою ст.19 Закону України «Про національну поліцію» визначено, що держава відповідно до закону відшкодовує шкоду, завдану фізичній або юридичній особі рішеннями, дією чи бездіяльністю органу або підрозділу поліції, поліцейським під час здійснення ними своїх повноважень. Відповідно до ст. 3 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в межах відповідних бюджетних призначень шляхом списання коштів з рахунків такого державного органу, а в разі відсутності у зазначеного державного органу відповідних призначень - за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.

В свою чергу ст.25, п.9 розділу VI Прикінцеві та перехідні положення Бюджетного кодексу України встановлено, що виключно Казначейство України здійснює безспірне списання коштів державного бюджету та місцевих бюджетів на підставі рішення суду. Відшкодування відповідно до закону шкоди, завданої фізичній чи юридичній особі внаслідок незаконно прийнятих рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади (органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування), а також їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень, здійснюється державою (Автономною Республікою Крим, органами місцевого самоврядування) у порядку, визначеному законом.

Відповідно п.1 до Положення про Державну Казначейську службу України, затвердженою Постановою КМУ від 15 квітня 2015 р., Державна казначейська служба України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів. Отже, зі змісту наведених судом норм слідує, що обов'язок відшкодувати завдану потерпілому шкоду покладається не на посадову особу державного органу, незаконним рішенням, дією чи бездіяльністю якої завдано шкоду, і не на державний орган, в якому працює/працювала така посадова особа, а виключно на державу Україна, яка згідно ст.2 Цивільного кодексу України є самостійним учасником цивільних правовідносин. Дана правова позиція суду повністю

підтверджується правовою позицією Великої Палати Верховного суду, викладеною в постанові від 15 травня 2019 року по справі №570/2739/16-ц.

Отже, зважаючи на вище наведені правові норми та приписи, незважаючи на те, що фактично Департамент патрульної поліції мав би нести відповідальність та відшкодовувати матеріальні збитки, позивач змушений для забезпечення реалізації виконання в майбутньому рішення суду відповідачем у справі зазначити Державну казначейську службу України, а Департамент патрульної поліції залучити до справи у якості третьої особи.

Також даним підтверджую, що мною не подано іншої заяви до цього самого відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Позивачем по справі вживалися всі можливі та передбачені законодавством заходи досудового врегулювання спору.

Орієнтовна сума витрат складається із суми судового збору.

На підставі вище наведеного, згідно ст. 55 Конституції України, ст. ст. 22, 23, 1166, 1174, 1187 ЦК України, ст. ст. 2, 4, 175, 176, 177 ЦПК України –

ПРОШУ ШАНОВНИЙ СУД:

1. Стягнути з Департаменту патрульної поліції (вулиця Федора Ернста, будинок 3, м. Київ, 03048, Код ЄДРПОУ: 40108646) на користь ОСОБА-1 матеріальний збиток, внаслідок ДТП у розмірі 30191,26 грн. (тридцять тисяч сто дев'яносто одна гривня 26 коп.)
2. Стягнути з Департаменту патрульної поліції (вулиця Федора Ернста, будинок 3, м. Київ, 03048, Код ЄДРПОУ: 40108646) на користь ОСОБА-1 судові витрати в розмірі 840,80 грн.

Додатки:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

20.02.2020 року

ОСОБА-1